

Till HSAN

Yttrande avseende Eilert Tordsson 630408-3378

Undertecknad har, sedan anmälan gjordes, haft ett långt samtal med patientens moder och hustru (2010-08-13) och efter förmåga försökt besvara de frågor som ställts. Jag har sedan haft ett telefonsamtal med patientens moder. Jag har då erfarit att man, mycket generöst, valt att uppfatta mitt handlande som ett mänskligt misstag om än med katastrofala konsekvenser.

Den bedömning jag gjorde av patienten byggde, som framgår av journalen, dels på den rapport jag fick om honom från personalen, dels på mitt eget samtal med honom under förmiddagen. Att min journalanteckning inte gjordes förrän flera timmar senare betingades av den ansträngda situationen på avdelningen. Före samtalet gjorde jag vad jag då antog vara en genomgång av befintliga journaler, men var omedveten om att jag också hade tillgång till Specialistläkargruppens journal, eller delar av denna.

Att en handskriven remiss också fanns tillgänglig blev jag inte varse förrän efter jag fattat mitt formella beslut att vidgå patientens begäran om utskrivning.

När jag läst denna remiss var mitt val att ta upp detta med patienten själv, och ställa frågan till honom om han medgav mig att kontakta inremitterande. Han motsatte sig då detta. Patienten vårdades enligt HSL, alltså på frivillig bas. För mig framstod det inte som möjligt att mot hans vilja ta denna kontakt, att detta skulle innebära en kränkning av hans integritet och sekretess.

Den i anmälan nämnda journalkopian från Specialistläkargruppen tog jag inte del av förrän i samband med mitt samtal med patientens moder och hustru 2010-08-13.

Jag kommer inte att motsätta mig sådan disciplinpåföljd som HSAN kan påföra mig för detta.

Jag beklagar vidare djupt att patientens moder blivit ytterligare bedrövad av det telefonsamtal vi hade sent på eftermiddagen efter att jag skrivit ut patienten. Min minnesbild av de fraser som särskilt påpekas i anmälan avseende detta är att de var insatta i ett för mig begripligt sammanhang, men det är helt klart att jag dels kan missminna mig, dels att jag kan ha uttryckt mig klumpigt och utan empati. För detta kan jag idag enbart ödmjukt framföra min ursäkt.

Helsingborg 2010-08-24

Nils Gustaf Lindgren

Leg läk, specialist i vuxenpsykiatri

